

Ліси зцілюють тіло, а книга - душу

БІБЛІОТЕРАПЕВТ

№ 11/12 (122-123) 2024

Видається з 1 жовтня 2014 року

Сайт Наукової бібліотеки libr.knmu.edu.ua

Архів «Бібліотерапевта» <http://repo.knmu.edu.ua/bibliotherapevt>

ЗМІСТ

НЕДУГИ ВЕЛИКИХ

Світло і темрява Ернеста Гемінгвея

В. Віскова, Л. Скрипченко.....С. 4-7

ЧАС ЧИТАТИ

«Бот»: наукова фантастика на межі з реальністю

Т. Бабак, О. Красюкова.....С. 9

ВОЛОНТЕРСТВО

Творимо добро разом: зустрічі, що лікують

І. Фурса.....С. 11

КНИЖКОВА МУДРІСТЬ

І. Карпа.....С. 12

НАТХНЕННЯ

На здоров'я

Г. Сирова.....С. 14

ФОТОПОГЛЯД

Місто, що дарує надію: Харків зимовий

В. Віскова.....С. 16

ХРОНІКА ПОДІЙ

Листопад-грудень 2024 у світлі подій

О. Русанова.....С. 18-20

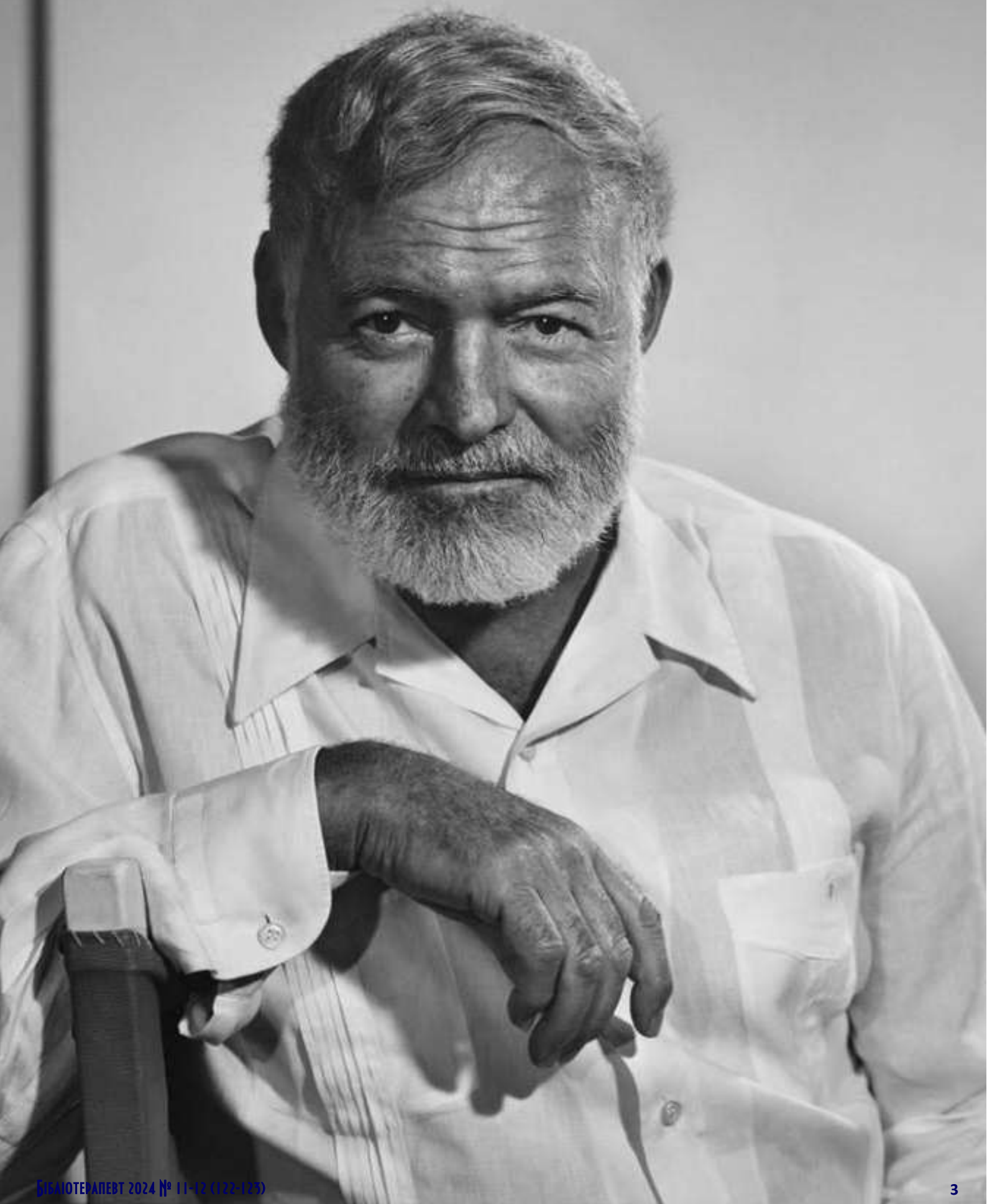
ВІТАЄМО НАШУ БЕРЕГІНЮ!

Від колективу Наукової бібліотеки ХНМУ.....С. 21

ЗМІСТ БЮЛЕТЕНЯ «БІБЛІОТЕРАПЕВТ» ЗА 2024 РІК

.....С. 22-23

НЕДУГИ ВЕЛИКИХ

СВІТЛО І ТЕМРЯВА ЕРНЕСТА ГЕМІНГВЕЯ

У світовій літературі ХХ століття знайдеться мало постатей, чиє життя і творчість донині викликали би стільки уваги та інтересу, як Ернест Гемінгвей (1899–1961). Видатний американський письменник, лауреат Нобелівської премії, він став символом свого покоління для мільйонів людей не лише у США, але й далеко за межами країни. Гемінгвея справедливо вважають майстром слова, який запровадив лаконічний, виразний стиль, залишивши глибокий слід у літературі та культурі. Твори письменника відображають не лише пригоди, боротьбу та втрати, але й відчайдушний пошук сенсу життя, що супроводжував увесь його власний шлях.

Ернест Гемінгвей, також Хемінгуей (англ. Ernest Miller Hemingway) народився 21 липня 1899 р. в передмісті Чикаго – селищі Оук-Парк (штат Іллінойс, США). Він був одним із шести дітей сімейної пари лікаря Кларенса Едмонта Гемінгвея і оперної співачки Грейс Ернестіни Голл-Гемінгвей, яка згодом присвятила себе викладанню музики. Ба-

Родина Гемінгвей 1905 р.

тьки отримали якісну освіту й прагнули передати своїм дітям

Ернест Гемінгвей 1916 р.

любов до знань, культури та високих моральних цінностей. Також батько Ернеста виховав у сина любов до зброї та полювання, життя на свіжому повітрі, що згодом відобразилось в його творчості. Полювання стало для майбутнього письменника однією з головних пристрастей у житті. Перші оповідання Гемінгвея про Ніка Адамса, свого літературного alter ego, він присвятив саме своєму захопленню. Водночас мати Грейс мала великий вплив на розвиток у нього художнього смаку й дисципліни, хоча її вимогливість та прагнення зробити з сина музиканта часто ставали джерелом конфліктів [2].

У 1913–1917 рр. юнак навчався у середній школі Oak Park and River Forest High School, де активно опановував різні види спорту: бокс, легку атлетику, водне поло та футбол. Пізніше він

згадував: «Бокс навчив мене ніколи не залишатися лежати, завжди бути готовим знову атакувати <...> швидко і жорстко, як бик» [2]. У юнацькі роки Гемінгвей також відвідував курси з журналістики. Найкращим авторам, серед яких був і він, надали можливість писати для шкільної газети «Трапеція» (The Trapeze). У цей період Ернест вже твердо вирішив, що стане письменником. Після закінчення школи він не вступив до університету, як цього вимагали батьки, а переїхав до Канзас-Сіті, де влаштувався працювати репортером у місцеву газету *The Kansas City Star*.

Гемінгвею виповнилось 19 років, коли США вступила у Першу світову війну. Ернест вирі-

Ернест Гемінгвей в армії, Мілан 1918 р.

шив піти добровольцем до війська, але йому довгий час відмовляли через поганий зір. Однак він все ж потрапив на італійський фронт, записавшись шофером-добровольцем Червоного Хреста. Під Фоссальта-ді-П'яве, у ніч на 9 липня 1918 р. Гемінгвей, рятуючи пораненого, потрапив під вогонь австрійських кулеметів і мінометів та був важко поранений. Пізніше він згадував: «Коли ти йдеш на війну юнаком, то маєш величезну ілюзію безсмертя. Вбивають інших, не тебе... Але потім, коли тебе серйозно ранять вперше, ти втрачаєш цю ілюзію і знаєш, що з тобою може також трапитись будь-що» [3]. У шпиталі з нього витягли 28 скалок, при цьому на тілі Ернеста було більше 200 ран. Незабаром його перевезли до лікарні у Мілані, де згодом замінили прострілений колінний суглоб алюмінієвим протезом. Через півроку Ернест отримав італійську медаль за бойову відвагу.

На початку 1919 р. Гемінгвей

Після поранення, Мілан, 1918 р.

повернувся з війни вже зрілою людиною. Він страждав на депресію через вимушене перебування вдома без роботи та необхідність відновлення здоров'я. Наприкінці того ж року Ернест

почав працювати штатним співробітником газети *Toronto Star*.

Перший справжній літератур-

У Африці на полюванні, 1934 р.

ний успіх прийшов до Ернеста Гемінгвея у 1926 р. після публікації роману «І сходить сонце» – песимістичної, але водночас захоплюючої історії про «втрачене покоління» молодих людей, які жили у Франції та Іспанії 1920-х рр. У 1927 р. вийшла друком збірка оповідань «Чоловіки без жінок». З грудня 1928 р. Гемінгвей працював над романом «Прощавай, зброе!» на острові Кі-Вест у Флоридській затоці. Історія кохання американського добровольця та англійської медсестри на тлі битв Першої світової війни мала надзвичайний успіх в Америці. Продажам книги не завадив навіть економічний спад (вийшла друком 27 вересня 1929 р.). На думку біографа Джеймса Меллоу роман затвердив авторитет Гемінгвея як провідного американського письменника. У 1933 р. письменник видав ще одну збірку оповідань – «Переможець нічого не отримує». Особливу популярність здобули оповідання «Вбивці», «Недовге щастя Френсіса Макмбера» та «Сніги Кіліманджаро» [2, 3].

Під час Другої світової війни Гемінгвей брав участь у бойових польотах бомбардувальників над Німеччиною та окупованою Францією, у військових операціях по Європі. У 1947 р. він нагороджений «Бронзовою зіркою» за відвагу. У 1953 р. Ернест Гемінгвей отримав Пулітцерівську премію за повість «Старий і море», написану за 2 роки перед тим. Автор оцінив її як «краще, що я міг коли-небудь написати». Повість принесла Хемінгвею світову славу і мала вирішальний вплив на рішення Нобелівського комітету про присудження письменнику премії в галузі літератури. Звістку про це він отримав наприкінці жовтня 1954 р., але не міг особисто бути присутнім на церемонії вручення нагороди у Стокгольмі через травми, який він отримав під час двох авіакатастроф того року в Африці.

Для Ернеста Гемінгвея пись-

Ернест Гемінгвей за роботою, 1953 р.

менство було більше, ніж професія чи спосіб заробітку. Він називав літературний процес «кровотечею на папері», вкладаючи в свої твори не лише події життя, але й переживання, страхи та глибокі внутрішні конфлікти. Сам процес написання допомагав йому відволікатися від депресивних думок та постійного відчуття тривоги. Відомий психотерапевт Ірвін Ялом казав про нього: «Гемінгвей нав'язливо шукає зовнішньої небезпеки, щоб врятуватися від більшої, що йде зсередини... компульсивний герой

усе своє життя був змушений шукати й долати небезпеку – таким гротескним способом він доводив, що її немає» [1]. У біографії письменника налічується безліч травм і поранень, балансувань на межі життя і смерті, тож мимоволі виникає думка про його несвідомі пошуки зустрічі зі смертю.

Вперше важку депресію Гемінгвей пережив наприкінці Першої світової війни – медсестра Агнес фон Куровські, до якої він мав романтичні почуття, відхилила його пропозицію руки і серця. Тоді Ернест вперше сильно напився в барі. З того часу він почав усе частіше використовувати алкоголь як антидепресант. Наприкінці життя, у 1950–1960х рр. його любов до випивки переросла в компульсивне пияцтво, в Гемінгвея почала розвиватися печінкова недостатність. Він жартома повторював про себе: «Пише мало, а п'є багато, але якби не пив, давно пустив би собі кулю в лоба» [2].

Ернест Гемінгвей зі своєю четвертою дружиною Мері, 1953 р.

Е. Гемінгвей походив із родини, в якій мали місце психічні захворювання. Його батько страждав від депресії та вчинив самогубство, коли Ернесту було 29 років. Це залишило глибокий слід у душі письменника і він почав усе частіше стикатися з депресіями, особливо після травматичних подій у житті. Як і багато великих митців, Гемінгвей жив

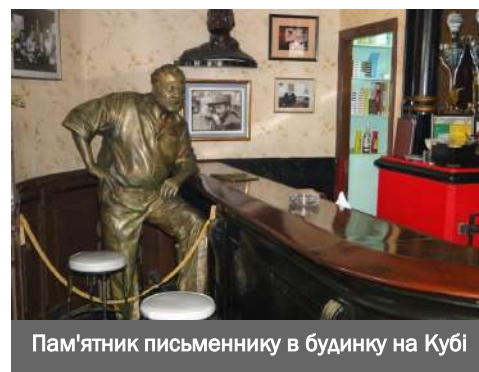
Ернест з Мері на полюванні, 1954 р.

із постійним страхом, що його талант зникне – це був найбільший жах, оскільки письменство було не лише його роботою, а й способом вираження та емоційного виживання. У моменти, коли йому здавалося, що творчий потік припиняється – впадав у депресію, ставав дратівливим і агресивним. Перфекціонізм також ускладнював процес творчості: Ернест міг багато разів переписувати один і той самий абзац, намагаючись досягти ідеальної форми. Цей страх втрати творчості поглиблював його залежність від алкоголю, яка, як він вважав, допомагала розслабитися й набуту натхнення.

Більшість сучасних американських психіатрів, які вивчали життя письменника, вважають, що Гемінгвей страждав на біполярний афективний розлад. При цьому протягом першої половини життя тривали періоди гіпоманіакального збудження, які були продуктивними для творчості, зрідка змінювалися короткими субдепресивними фазами. Але ближче до кінця життя хвороба, ускладнена органічним ураженням головного мозку внаслідок численних черепно-мозкових травм, набула монополярної форми перебігу у вигляді важкого депресивного стану. У 1960 р. у поведінці письменника почали проявлятися симптоми маячного розладу – у нього з'явилася манія переслідування. Гемінгвею здавалося, що він постійно пере-

буває під наглядом ФБР і податкової інспекції, скрізь шукав приховані «жучки», боявся прослуховування телефонів, приймав випадкових перехожих за агентів. З'явився безпідставний страх зубожіння.

У листопаді 1960 р. Гемінгвея направили до клініки в Рочестері, штат Міннесота, де він перебував під вигаданим ім'ям. Наприкінці січня 1961 р., після 53 днів лікування, Ернест виписався та повернувся додому в Айдахо. Множинні сеанси електрошокової терапії спричинили проблеми з пам'яттю та зруйнували його здатність ясно висловлювати думки. Хоча психічний стан письменника трохи покращився, це було ненадовго. Мері Велш, четверта дружина літератора, кілька разів заставляла його за спробою застрелитися з рушниць. Незабаром Гемінгвея вдруге направили на лікування. По дорозі в клініку Мейо, що в Міннесоті, він намагався відкрити люк і вистрибнути з літака, а під час дозаправки на землі його силою відтягнули від працюючого пропелера. Лікування в клініці виявилось неефективним. 2 липня 1961 р. повернувшись додому у містечко Кетчум, штат Айдахо, у віці 62 років Ернест Гемінгвей застрелився зі своєї улюбленої рушниць, не залишивши жодної записки [1, 3].

Пам'ятник письменнику в будинку на Кубі

Письменник похований на кладовищі Кетчумського цвин-

таря (*Ketchum Cemetery*) у м. Кетчум, штат Айдахо, США. Могила Гемінгвея стала місцем паломництва для шанувальників його творчості з усього світу. Вдова письменника, Мері Велш, подарувала уряду Куби віллу в Гавані, де він жив із перервами з 1939 р. і майже до смерті. На віллі створений його музей, а місцеві жителі, які любили й поважали Ернеста, встановили пам'ятник, переплавивши для цього якорі та ланцюги через неста-

чу коштів [3].

Боротьба Гемінгвея з депресією, тривогою та страхом втратити контроль над своїм життям – один із ключових мотивів його творчості. Герої автора часто опиняються у ситуаціях, де відвага й витривалість протистоять страху та смерті. Конфлікт між життєлюбством, силою духу і неминучістю втрат зробив його твори такими глибокими та близькими до кожного читача. Книги Е. Гемінгвея називають підруч-

никами життя. Одним із найсильніших творів літератора вважається повість «Старий і море» – в ній наполегливо звучить гасло: «Не здаватися. Йти до кінця. Перемагати».

Життя Ернеста Гемінгвея – історія неймовірних досягнень, важких випробувань і внутрішніх конфліктів. Він більше, ніж просто письменник – це людина-епоха, яка поєднала в собі геніальність, трагедію та непохитну силу духу.

*Усі фото взяті з відкритих джерел Інтернету

Список використаної літератури:

- Депресія і її роль у житті геніальних осіб / підгот. Ю. Матвієнко // Медицина світу. – 2008. – Т. 25, № 12. – С. 87-89.
- Устименко О. Ернест Гемінгвей. Фінальний постріл переможця [Електронний ресурс] / О. Устименко // НейроNews: Психоневрологія та нейропсихіатрія (Київ). – 2012. – № 1 (36). – Мова оригіналу рос. – Режим доступу: <https://neuronews.com.ua/ua/archive/2012/1%2836%29/article-589/> (дата звернення: 19.12.2024). – Назва з екрану.
- Martin C. D. Ernest Hemingway: a psychological autopsy of a suicide [Electronic resource] / C. D. Martin // Psychiatry. – 2006. – № 69. – P. 351-361. – Mode of access: <https://guilfordjournals.com/doi/epdf/10.1521/psyc.2006.69.4.351> (data appeal: 19.12.2024). – Title from the screen.

ЧАС ЧИТАТИ

ТЕТЯНА БАБАК

ОКСАНА КРАСЮКОВА

«БОТ»: НАУКОВА ФАНТАСТИКА НА МЕЖІ З РЕАЛЬНІСТЮ

Чи уявляли ви, що межа між реальним світом і віртуальною реальністю може стертися? Що буде, якщо технології почнуть діяти без нашого контролю? Макс Кідрук — один із найяскравіших сучасних українських письменників — пропонує власний погляд на ці питання у своєму романі «Бот».

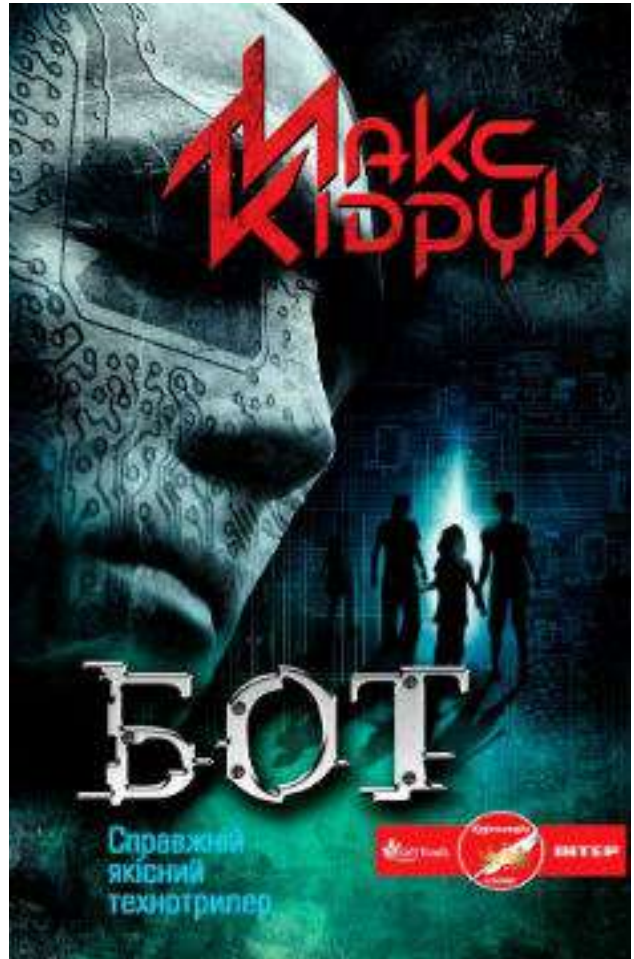
Це не просто книга. Це вибух емоцій, наукових відкриттів та напруги, яка тримає вас до останньої сторінки. "Бот" — це перший український технотрилер, який здобув визнання як серед читачів, так і серед крити-

ків, і став справжнім проривом у сучасній українській літературі, відкривши нові обрії для наукової фантастики та привернувши увагу широкої аудиторії до цього жанру.

У центрі подій — програміст Тимур, який опиняється на ізольованій науковій станції в пустелі Атакама. Але його робота із загадковим штучним інтелектом перетворюється на смертельно небезпечну гру, де кожен крок може стати останнім. Хто контролює ботів? Чи можливо зупинити те, що вже вирвалося з-під людського контролю?

Макс Кідрук не тільки захоплює динамічним сюжетом, але й змушує задуматися над важливими питаннями: що відрізняє людину від машини? якими можуть бути наслідки нашого прагнення до прогресу? чи готові ми нести відповідальність за те, що створюємо?

Це книга для тих, хто шукає більше, ніж просто цікаве читання. Якщо ви любите динамічні сюжети, складні моральні дилеми та сучасні наукові ідеї, «Бот» стане вашим улюбленим романом!

ВОЛОНТЕРСТВО

ТВОРИМО ДОБРО РАЗОМ: ЗУСТРІЧІ, ЩО ЛІКУЮТЬ

2024 рік став особливим для нашої команди волонтерів благодійного проєкту «Світ у дитячих долоньках», до складу якої входять співробітники Наукової бібліотеки, студенти сектору «Era Caritas» Студентського самоврядування за сприянням кафедри педіатрії №1 та неонатології ХНМУ на чолі з професоркою М.О. Гончарь. Разом ми реалізували серію теплих і надихаючих зустрічей з маленькими пацієнтами Обласної дитячої клінічної лікарні, даруючи їм моменти радості, творчості та нових відкриттів.

Кожна зустріч — це окрема історія, сповнена теплом, турботою та позитивними емоціями.

«Веселий консиліум» на тему «Шкіра», (30 вересня) подарував дітям захопливий погляд на будову людського тіла, де важливі знання поєдналися з інтерактивом та щирим захватом від маленьких відкриттів.

Захоплива розмова про мо-

зок (28 жовтня) зацікавила юних слухачів неймовірними фактами про роботу нашого головного органу «управління».

Під час арттерапевтичних заходів, напередодні Великодня та Дня захисту дітей, в стінах лікарні лунали дитячі голоси, наповнені позитивними враженнями від своєї креативності при створенні яскравих виробів.

Творчі майстер-класи до Хеловіну з виготовлення поробок створили казковий настрій і подарували маленьким пацієнтам можливість проявити свою фантазію.

Окрім зустрічей, наші волонтери збирали «Коробки хоробрості» — набори з творчими подарунками та сюрпризами, які стали справжнім джерелом натхнення і радості для дітей. Кожна коробка — це не просто подарунок, а символ підтримки, любові та віри у маленькі дива.

Ці зустрічі були сповнені неймовірною енергією добра: дитячі

усмішки, їхні щирі очі та слова подяки стали найкращою винагородою для всієї команди. Саме вони нагадують, як важливо підтримувати тих, хто цього найбільше потребує.

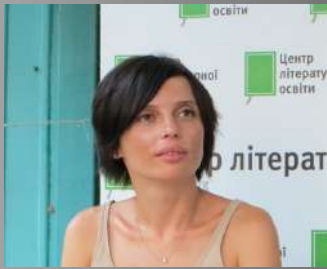
Командна волонтерів щіро вдячна всім, хто долучився до цієї ініціативи та підтримував на кожному етапі, зокрема співробітникам кафедри педіатрії №1 та неонатології, допомога та небайдужість яких створювала справжнє диво в житті маленьких пацієнтів.

Запрошуємо всіх бажаючих долучитися до благодійного проєкту «Світ у дитячих долоньках», аби своїм теплом, підтримкою та творчістю допомагати дітям не тільки одужувати, а й розвиватися, радіти життю і зберігати усмішки навіть у найважчі часи.

Творімо добро разом!

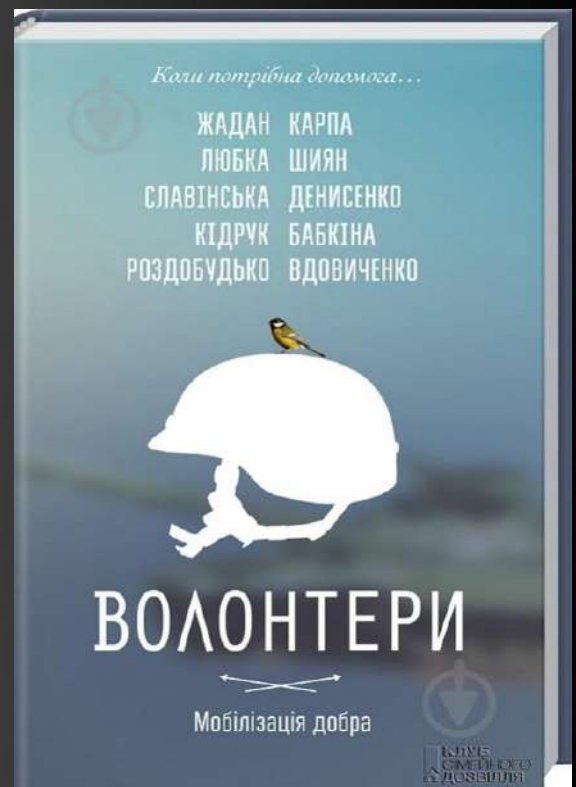
КНИЖКОВА МУДРІСТЬ

Карпа І. Світло є / Ірена Карпа // Волонтерство: Мобілізація добра : збірка. – Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2015. – С. 100-116.

«... До українців останнім часом, здається, дійшло, що тоді, як комусь поряд дуже зле, нормальній людині добре бути не може. І якщо ти любиш порядок у власному домі, тебе напевно ж не влаштує звалище під його вікнами...» [с. 111-112.]

«... Вчися розвивати співчуття й любов до всіх істот, включно з тими, хто мало тобі симпатичний. Тільки така допомога рахується, коли треба трішечки переступити через оту свою хату скраю...» [с. 113.]

НА ЗДОРОВ'Я

Сніданок: кава з кофеїном,
Вівсяна каша – клітковина,
Я кажу про β -глюкан,
А також сир – там триптофан!

А на обід звичайно борщ,
Там вітаміни, мінерали
І органічних кислот дощ,
Плюс сало – українські страви.

А сало містить кислоту:
Омега-3, арахідонову.

Потім вечеря – м'ясо – протеїн,
А далі згадаємо про мелатонін.

Він допоможе добре нам спати,
Циркадний ритм сну нормалізувати.
Тому горіхи, виноград, банан,
Мед, імбир і води стакан.

Воду доцільно завжди пити нам,
Тому пораду я всім надам:
Пийте на здоров'я кожної доби,
Шановні, будь ласка, два літри води!

ФОТОПОГЛЯД

МІСТО, ЩО ДАРУЄ НАДІЮ: ХАРКІВ ЗИМОВИЙ

Харків – живий! Місто – наче єдиний велетенський організм, який раптом ожив, підбадьорився і причепурився до свят. Вперше за три роки.

Коли мете сніг, а крізь його завісу світиться все навкруги, виходить зовсім казково!

І стає якось тепло на душі... Від святкових вітрин, новорічних прикрас, ялинок і вогників. А ще трамваїв – яскравожовтих, прикрашених гірляндами. Вони ніби розрізають темряву навкруги.

Це все – маленькі дива, які нас оточують. Це час, коли Харків дарує тепло і надію, об'єднуючи людей красою та святковим настроєм.

Листопад-Грудень 2024 у світлі подій

РЕПОЗИТАРІЙ ХНМУ: ЯК ЗАБЕЗПЕЧИТИ ВИДИМІСТЬ ТА ВПІЗНАВАНІСТЬ НАУКОВЦЯ

Під такою назвою 14 листопада в межах циклу заходів для науковців Наукова бібліотека організувала і провела методичний вебінар.

Відкрила зустріч Ірина Киричок, директор Наукової бібліотеки ХНМУ, модераторка заходу. З вітальним словом до учасників звернувся проректор з наукової роботи ХНМУ проф. Валерій М'ясоєдов і наголосив на актуальності університетського електронного архіву як важливої складової відкритої науки, а також підкреслив роль бібліотеки у його багаторічній підтримці та розвитку.

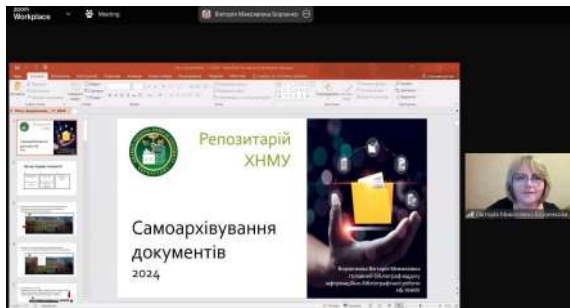
Серед ключових питань розглянули оновлений функціонал Репозитарію ХНМУ, так і його базові інструменти, а саме: створення наукового портфоліо автора (спікерка Тетяна Павленко, заступник директора Наукової бібліотеки ХНМУ);

запобігання помилок при розміщенні матеріалів (спікерка Вікторія Борзенкова, головний бібліотекар Наукової бібліотеки ХНМУ).

Тетяна Павленко презентувала нові інформаційні можливості Репозитарію ХНМУ, надані завдяки підписанню у квітні цього року Ліцензійної угоди і приєднанню ХНМУ до Національного консорціуму ORCID-Україна. Спікерка зазначила, що інституційна система підтримки освітньо-наукової діяльності університету, синхронізована з ORCID, стає потужним інструментом підвищення видимості дослідників та достовірності їх публікацій. Вона також представила послідовний алгоритм створення Профілю автора в е-архіві – особистого наукового портфоліо, доступного депозитору через налаштування двонаправленого обміну інформацією між платформою DSpace та ORCID-реєстром.

Вікторія Борзенкова акцентувала увагу присутніх на особливостях оновленого інтерфейсу Репозитарію ХНМУ та необхідності дотримуватись затверджених правил та вимог. Для запобігання помилок під час розміщення матеріалів і забезпечення коректності процесу спікерка наочно продемонструвала покривий алгоритм внесення публікаційних метаданих.

Попри складні умови воєнного часу онлайн-захід об'єднав майже 60 зацікавлених учасників – здебільшого науковців та викладачів. Учасники заходу брали активну участь в обговоренні представлених питань. Бібліотечні фахівці відповіли також на запитання, що виникли в процесі обговорення. На завершення присутні подякували Науковій бібліотеці за інформаційну підтримку науки та освіти, а також можливість отримання консультаційної допомоги в будь-який час і за будь-яких умов.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА: ВИБІР СУЧАСНИКА

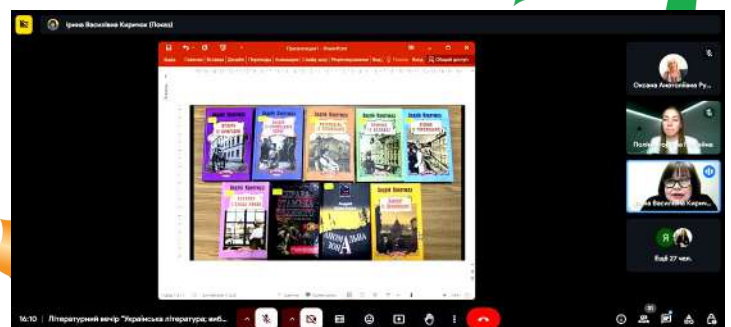
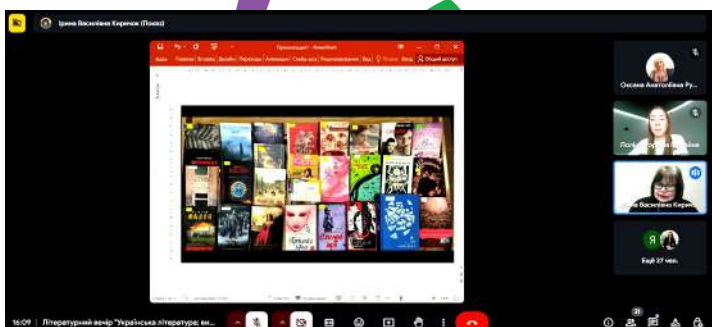
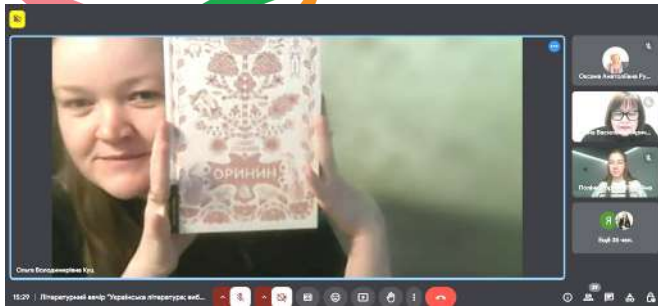
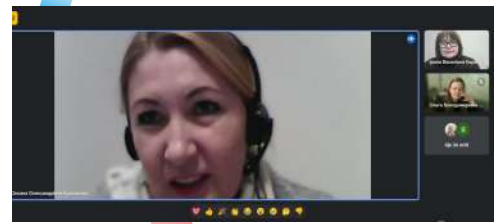
Під такою назвою 26 листопада пройшов літературний вечір, організований нашою бібліотекою та сектором медіапростору ГО «Студентське самоврядування ХНМУ» (модератори – Ірина Киричок та Поліна Підгайна).

Учасники ділилися своїми враженнями від прочитаних художніх творів, розповідали про улюблених авторів, рекомендували літературу для читання.

Серед згаданих творів – «Інтернат», «Динамо Харків» Сергія Жадана, «Любіть Україну» Володимира Сосюри, «Незалежність. Перезавантаження» Валерії Савотіної, «Давня казка» Лесі Українки, «Бот» та «Не озирайся і мовчи» Максима Кідрука, «Історія впертого чоловіка» Олександра Терена (Будька), збірки поезії Зої Гостевої, «Білий попіл» Іларіона Павлюка, «Більше нікому» Анастасії Нікуліної та Олега Бакуліна, збірка творів українських авто-

рів «Бабай. Нічний сеанс» та інші.

Захід, до якого приєдналися 46 осіб, серед яких і представники Медичного фахового коледжу ХНМУ, пройшов у невимушеній творчій атмосфері. Наприкінці директор бібліотеки Ірина Киричок представила декілька видань сучасної української художньої літератури, які є в фонді Наукової бібліотеки й запросила всіх відвідати абонемент художньої літератури.

РІК ФАРБ, ЕМОЦІЙ ТА НАТХНЕННЯ: ЗИМОВА СЕСІЯ «МАГІЯ ПЕТРИКІВСЬКОГО РОЗПИСУ»

13 грудня в стінах Наукової бібліотеки відбулася чергова арт-терапевтична сесія, організована Первинними профспілковими організаціями співробітників та студентів ХНМУ. Цього разу мистецька зустріч була наповнена особливим зимовим настроєм. Творчий процес дозволив кожному учаснику відчути себе справжнім художником, передати на папері казкові зимові образи, сповнені тепла й святкової енергетики. Кожна робота випромінювала індивідуальність і стала частиною спільної атмосфери натхнення та підтримки, які панували протягом усієї арттерапевтичної сесії.

У ці непрості часи такі сесії стали дієвим методом боротьби зі стресом, підтримки ментального здоров'я та можливістю відно-

вити душевну рівновагу через мистецтво. Атмосфера була наповнена затишком і творчою гармонією, яку дбайливо створювала Ірина Киричок, голова культурно-масової комісії Профкому співробітників та директорка Наукової бібліотеки ХНМУ. Її доброзичливість та уважність до кожного учасника додавали впевненості й натхнення.

Протягом року арттерапевтичні сесії збирали небайдужих до мистецтва студентів і співробітників університету. Тематика занять була найрізноманітнішою: від весняного настрою до осінніх мотивів, кожен раз даруючи нові враження. Зимова сесія стала яскравим підсумком цьогорічної подорожі у світ творчості, яка впродовж року знаходила теплий відгук у серцях учасників.

Завдяки зусиллям Первинних профспілкових організацій співробітників і студентів ХНМУ учасники артсесій мали доступ до необхідних матеріалів — фарб, пензлів, паперу — і змогли розкрити свій внутрішній світ. Петриківський розпис, із його витонченими деталями та гармонією кольорів, став ідеальним інструментом для передачі емоцій і створення різноманітних композицій.

Такі заходи стали не лише сесіями арттерапії, а й простором, де люди покращували свій настрій, заводили нові знайомства та відкривали для себе творчі обрії.

Ми дякуємо всім учасникам за позитивні емоції, натхнення та сміливість ділитися своїми роботами.

ВІТАЄМО НАШУ БЕРЕГІНЮ!

Щирі вітання і слова гордості адресуємо нашій шановній колезі, Тетяні КОСТЮКЕВИЧ, завідувачці відділу зберігання фондів Наукової бібліотеки ХНМУ, яка 4 грудня отримала Почесну відзнаку «За відданість бібліотечній справі» від Української бібліотечної асоціації!

Ця нагорода — символ визнання не лише багаторічної праці, але й справжньої любові до своєї професії, якою пані Тетяна ділиться вже 44 роки. З них

36 років вона віддано служить нашій бібліотеці, а з травня 1997 року очолює відділ зберігання фондів, дбаючи про його безцінні скарби та плекаючи книжкову спадщину для майбутніх поколінь.

Пані Тетяна — це більше, ніж професіонал. Це людина, яка стала символом надійності та стабільності в бібліотечній роботі. У найскладніші часи, навіть у прифронтовому Харкові, вона залишається вірною своїй

справі, демонструючи приклад справжнього професіоналізму, сили духу та незламності.

Вона — наша Берегиня фонду, серце і душа нашої бібліотеки, яка вкладає в роботу не лише знання, але й тепло своєї душі.

Ми щиро бажаємо пані Тетяні міцного здоров'я, мирного неба, невичерпної енергії та нових професійних і життєвих звершень. Вона — наша гордість, наша натхненниця та приклад для наслідування!

ЗМІСТ БЮЛЕТЕНЯ «БІБЛІОТЕРАПЕВТ» ЗА 2024 РІК

ХАРКІВ МЕДИЧНИЙ

- Відкриття вулиці професора Отамановського у Харкові / Л. Скрипченко, № 1/2, с. 4-7
- Новий топонім в Харкові на честь новатора вітчизняної трансплантології Юрія Вороного / Л. Скрипченко, № 7/8, с. 12-14

НЕДУГИ ВЕЛИКИХ

- Жага до життя Фріди Кало / В. Віскова, Л. Скрипченко, № 3/4, с. 7-10
- Реаліст і романтик Гюстав Флобер / В. Віскова, Л. Скрипченко, № 5/6, с. 10-13
- Літературний феномен Франца Кафки / В. Віскова, Л. Скрипченко, № 9/10, с. 9-12
- Світло і темрява Ернеста Гемінґвея / В. Віскова, Л. Скрипченко, № 11/12, с. 4-7

БІБЛІОТЕЧНА СКАРБНИЦЯ: ПО СТОРІНКАХ РІДКІСНИХ ТА ЦІННИХ ВИДАНЬ

- Прототип сучасних Емодзі на сторінках старих видань / Т. Костюкевич, І. Киричок, № 3/4, с. 4-5
- Перші підручники українською мовою у фонді Наукової бібліотеки ХНМУ: цікаві факти з історії / Т. Костюкевич, І. Киричок, № 7/8, с. 9-10

ДУША ПОРАНЕНА ВІЙНОЮ

- Пам'яті Олександра Мацієвського / Г. Сирова, № 1/2, с. 9

АРТ-ГАЛЕРЕЯ

- Картини-меседжі / А. Шапкіна-Марковська, № 1/2, с. 11-12

БІБЛІОТЕКИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

- Бодліанська бібліотека Оксфордського університету (короткі нотатки з відпустки) / І. Киричок, № 5/6, с. 4-8
- Британська бібліотека (короткі нотатки з відпустки) / І. Киричок, № 7/8, с. 4-7

НАТХНЕННЯ

- «...Мати не пускала» / М. Федорова, № 1/2, с. 14
- Хобі під час війни / О. Маніс, № 1/2, с. 15
- Життєва історія М. / Федорова, № 3/4, с. 12-13
- Матильда / О. Маніс, № 5/6, с. 15
- Катерина / М. Федорова, № 7/8, с. 16-17
- Харків коханий / Г. Сирова, № 7/8, с. 18
- Думки під вербою / Г. Сирова, № 9/10, с. 14
- Маленький друг із великим серцем: пригоди Тимофія та Барса / О. Маніс, № 9/10, с. 15
- На здоров'я / Г. Сирова, № 11/12, с. 14

ФОТОПОГЛЯД

- Храми та Церкви Харкова: духовна спадщина у серці міста / В. Віскова, № 1/2, с. 17
- Відтінки відродження: весняна симфонія прифронтового життя / І. Фурса, № 3/4, с. 15
- Старе місто: лабіринти вулиць, собори та замки / В. Віскова, № 5/6, с. 17
- Харків: світло надії у 370-річний ювілей / В. Віскова, № 7/8, с. 20
- Дивовижне царство грибів / О. Пугачова, № 9/10, с. 17
- Місто, що дарує надію: Харків зимовий / В. Віскова, № 11/12, с. 16

ДО 10-РІЧЧЯ ВИДАННЯ «БІБЛІОТЕРАПЕВТ» (№ 9/10)

- «Бібліотерапевт»: творча подорож довжиною в 10 років! / І. Киричок, О. Русанова, с. 3
- 10 років разом: результати опитування до ювілею «Бібліотерапевта» / від редакції, с. 4
- Ваші відгуки — наша енергія та впевненість / від редакції, с. 5
- Студентська творчість у «Бібліотерапевті»: платформа підтримки та натхнення / К. Тімченко, І. Медведєв, Є. Патинко, с. 6-7

ЧАС ЧИТАТИ

- «Бот»: наукова фантастика на межі з реальністю / Т. Бабак, О. Красюкова, № 11/12, с. 9

КНИЖКОВА МУДРІСТЬ

- Книжкова мудрість / І. Карпа, № 11/12, с. 12

ВОЛОНТЕРСТВО

- Творимо добро разом: зустрічі, що лікують / І. Фурса, № 11/12, с. 11

ВІТАЄМО

- Вітаємо нашу Берегіню! / від колективу Наукової бібліотеки ХНМУ, №11/12, с. 21

ХРОНІКА ПОДІЙ

- Січень-лютий 2024 у світлі подій / від редколегії, № 1/2, с. 19
- Дивовижний світ Петриківського розпису / від редколегії, № 3/4, с. 17-18
- Березень-квітень 2024 у світлі подій / від редколегії, № 3/4, с. 19
- Випускна кампанія — 2024 / І. Фурса, №.5/6, с. 19
- Бібліотечний журналіст та безбар'єрність: шлях до інклюзивності (XIII Школа бібліотечного журналіста) / К. Чеховська, №.5/6, с. 20
- Травень-червень 2024 у світлі подій / О. Русанова, № 5/6, с. 21-23
- Липень-серпень 2024 у світлі подій / О. Русанова, № 7/8, с. 22-23
- Вересень-жовтень 2024 у світлі подій / О. Русанова, № 9/10, с. 19-21
- Щорічна науково-практична конференція медичних бібліотек – 2024 / І. Киричок, № 9/10, с. 22-23
- Листопад-грудень 2024 у світлі подій / О. Русанова, № 11/12, с. 18-20

КОНТАКТИ:

м. Харків,
пр. Науки, 4

e-mail: oa.rusanova@knmu.edu.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Киричок І.В. (головний редактор)

Русанова О.А. (відповідальний редактор)

Красюкова О.О. (редактор)

